

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kričeca krivica.

V zadnji seji deželnega zbora isterskega so bili slovanaki poslanci sopet primorani, zapustiti deželnozbornsko dvorano. Kakor se začne tolpa se-
stradanih psov na ogledano kost, tako so koalicijski službujoči uradni in neuradni listi napadli dotične slovenske in hrvatske poslance ter usuli nanje celo vrsto psov in groženj. A nikomur mej temi politiki ni prišlo na um, vprašati: kakov povod imajo vendar slovanaki poslanci isterski, da zapuščajo tako pogostoma deželnozbornsko dvorano, kake so nagibi, da na ta način demonstrirajo? Teh vprašanj si ni še nihče stavil, vsi listi označene vrste, začeni pri Rothchildovi „Neue Freie Presse“ pa do barona Heina „Laibacher Zeitung“ so le kričali kakor svetopisemski židje: križajte jih! in sukali bojno kopje.

In kako žalostne so vendar razmere v isterskem deželnem zboru. Krivica, ki se v Istri godi večini prebivalstva, kriči v nebo in — Bog vedi da je res — le čudimo se, da se še niso odprla nebesa in da Vsegamogočni v sveti svoji jezi še ni vrgel strelo mej tiste, ki Hrvate in Slovence v Istri tako nečloveško teptajo, kakor da niso ustvarjeni po božji podobi. Tužne razmere, ki glede isterskih Slovencev in Hrvatov vladajo v vsem javnem življenju, udomačile so se tudi v deželnozbornski dvorani v Poreču. Večino prebivalstva zastopajoča slovanaka manjšina ni v Poreču varna življenja in državna oblast jo mora varovati z bajoneti. Tam pa, kamor ne sega moč države, v deželnozbornski dvorani, tam se gazi z nečuvanim cinizmom najprimitivnejše pravice manjšine. Z razdivjano in vse meje dostojnosti prestopajočo brezobzirnostjo se bori italijanska večina zoper slovenske in hrvatske poslance. Slovenski in hrvatski jezik nima v tej zbornici nikakih pravic. Predsednik ga ne umeje, in večina ne dopušča, da bi se hrvatski ali slovenski govori zabeležili v stenografskem zapisniku. Tako se postopa v tem dež. zboru, ki je komaj sklepčen, ako se oddalji najmanj glasov broječa slovanaka manjšina! Kakov krik in vik bi zagnali Nemci, ako bi se kaj takega zgodilo

na pr. v deželnem zboru kranjskem z nemškimi poslanci, ko vendar nemški element na Kranjskem nima niti petdeseti del tisti važnosti, kakor hrvaški in slovenski živeli v Istri. Nemški novinarji doli do „Laibacheričinega“ pisarja bi namakali svoja peresa v čisti strup, dr. Schaffler bi padel v omotico, baron Zveglj pa bi razgrajal po deželnozbornski dvorani kakor besen.

Kake posledice zamore imeti to očitno krivično in protizakonito postopanje, kaže najbolje sledeči slučaj. Dež. poslanec Mandić dal je svoj, v isterskem dež. zboru izrečeni govor natisniti. Ker je bil posl. Mandić govoril v hrvaškem jeziku, se po praksi deželnega zbora isterskega njegov govor ni stenografsko zabeležil in to je prouzročilo, da je začelo drž. pravdnništvo zoper rečenega poslanca subjektivno postopati. Zakon jamči sicer poslancem popolno imuniteto, ali kakor kaže navedeni vzgled, je postala ta imuniteta, ta najpotrebnejša in najvajejša pravica vsakega poslanca, v Istri iluzorna in brez pomena. Kake konsekvence se morejo iz tega načela roditi, to si lahko vsakdo sam predstavlja.

Doslej vlada še ni z mazincem genila, da odpravi to brezprimerno krivico. In vendar bi to kaj lahko storila, da ima le količkaj dobre volje. Italijani imajo v isterskem deželnem zboru večino le dokler jih vlada podpira, dokler deluje zanje ves vladni aparat, od prvega uradnika v deželi pa do najrevnejšega birača. Svarilna beseda bi torej zado-
stovala, ali vlada je ne mara izreči, prav kakor da jej ugajajo sedanje razmere tako, kakor ugajajo gospodu baronu Heinu, čegar uradno glasilo „Laibacher Zeitung“ je napor slovanake manjšine, priboriti hrvaškemu in slovenskemu jeziku zakonito pristojno mu ravnopravnost, obsodilo s preširno grožnjo „Die Herren Grosscroaten mögen nur achtgeben, schliesslich nicht klein begeben zu müssen.“

V očigled temu je samo naravno, da gledamo z občudovanjem na neustrašno slovanako manjšino v deželnih zbornici isterski, branečo svoj jezik kakor lev svoje mladice, in da je spremljamo z najtoplejšimi svojimi simpatijami.

Deželni zbor kranjski.

(IV. seja dne 16. januarja 1894)

Ob polu 11. uri otvori deželni glavar Detela sejo, konstatujoč sklepčnost zbornice. Prečita se zapisnik zadnje seje in potrdi brez ugovora. Došle prošnje se izroče dotičnim odsekom, poročilo deželnega odbora gledé namakanja travnikov pri šolskem posestvu na Grmu pa finančnemu odseku.

Posl. Stegnar poroča o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1892. s pokritjem 209 732 gld. 85½ kr., s potrebnostjo 213 526 gld. 54 kr., z dejanskimi dohodki 209 946 gld. 80 kr., z dejanskimi troški 209 946 gld. 80 kr. in z zastanki a) 9451 gld. 18½ kr. dohodkov, b) 52.868 gld. 21 kr. troškov.

Računski sklep se odobri, istotako proračun za l. 1894, ki kaže skupno potrebnostjo 208 346 gld. in pokritje 127.229 gld., torej primanjkljaj 81.117 gld., kateri je pokriti iz deželnega zaklada.

Posl. Žitnik poroča gledé podpor za šolake zgradbe. Poudarja vedno rastoče stroške za ljudsko šolstvo, o katerih je govoril tudi posl. dr. Tavčar, ki gotovo ni nazadnjak ali pa neprijatelj učiteljev, odkar niso več „farovski blapci“. Pač želimo vsi, da šolstvo napreduje, a konečno ne bomo več zmagovali silnih stroškov, ki nam jih naklada.

Posl. Pfeifer poudarja, da šola ne sme biti preveliko breme, da strah nekaterih občin pred rastočimi šolskimi prikladami ni neopravičen, izreka željo, naj bi se omejili nepotrebni troški, ki se nakladajo občinam.

Posl. dr. Tavčar odgovarja poročevalcu in se čudi, zakaj se ni pridružil zadnjič protestom svojega tovariša Povšeta, ko se je govorilo o samostanskih šolah in se je tudi govornik nemške stranke izognil z diplomatično spretnostjo, da bi dal odgovor, kako misli o teh šolah. Samostanske šole so za našo kronovino nepotrebne, bile bi nenaravno enostranske. Čudi se, zakaj gospodje, ki vsako stvar tako radi napibnejo, kakor kaže tudi današnji govor poročevalca, tako ponižno molče o čudnih nazorih,

LISTEK.

Starčevi spomini.

(Spisal Boleslav Borut.)

(Konec.)

Tu je zdahnil ubogi mož, pomišljeval nekaj časa in zopet nadaljeval:

„Leto dni sem užival to rajsko srečo. Prišel je človek, ne vreden, da ga nosi zemlja, na katerega bi klical vse prekletstvo, kar ga premore zemlja, peklo in nebesa, a ne morem, premehko mi je srce. Prišel je on — dovolite, da vam povem to le na kratko — prišel je, bil je moj kolega in, ker ga nisem mogel spoznati, ker se je delal dobrega in blagega, bil je celo moj prijatelj; predstavil sem ga Evelini, jel je zahajati k njej, dvoril ji je, kakor ji jaz nisem nikdar, laskal se ji, hlinil, pri-segal ljubezen in uboga ženska stvar — dala se je preslepiti. Bila je slaba, ko vse Evine hčere, mikala jo je sprememba — Bog ji odpusti, jaz sem ji že davno. Proti meni je jela postajati hladnejša in nisem si znal tolmačiti njenega vedenja. V ljubezni sem bil neizkušen, ljubosumnosti nisem poznal, srce mi je bilo preblando, da bi sodil slabo o prijatelju. A, varal sem se, grozno varal. In nekega dne dobim pismo od nje. Ni bila usajna navada, pisati si, ker sva bila vsak dan skupaj; s tresočo roko sem trgal

ovitek, čital sem list, in zopet čital in čital in nisem verjel svojim očem. A črno na belem je bilo pisano, da me ona, moja Evelina, ne ljubi več. Z lepimi besedami me je prosila, naj ji odpustim, da ona ne more drugače, srce ji gori za drugega, za mojega prijatelja in srcu se ne da zapovedovati; srečen naj bodem, če mogoče, tudi brez nje. Da, srečen, srečen! Pahren iz raja v peklenko brezno in — srečen? Ironija, brezmejna ironija! Prijatelj, nisem norel takrat, tudi ne jokal in klet, nisem grabil po samokresu ali nožu, a tu notri v srcu me je bolelo in peklo. Miren sem bil po vnanjem in tih, a v moji notranjosti so besneli viharji in vedno in vedno sem se povpraševal: je li mogoče to? Nisem hotel k njej, bal sem se, da me premaga strast, ko jo ugledam, pisal sem ji dolgo pismo, v katerem je nisem prosil ljubezni, le prosil sem jo, da naj mi pové, da to ni res, da so bile le hude sanje. Dobim odgovor, da vse to je res in ne more pomagati, da je tako. Torej, vendar res! Padel sem na posteljo, na videz miren, in mislil. Kar skočim po koncu, povzdignem roko in prisežem, da njo ali nobeno. Sedel sem k mizi, zagrabil pero in ji pisal zadnje, kratko pismo. Nisem ji očital, ker bila je ženska, nisem je prosil ljubezni, ker sem bil preponosen, le pisal sem ji in z nova ponovil prisego, ki sem jo storil sam sebi in Bogu, da bodem ljubil le njo in druge ne. Tudi sedaj mi je odpisala in me rotila, naj ne prisegam nepremišljeno,

naj ne zametujem svoje sreče s predrznimi besedami, sreče, ki mi bode gotovo še zacvela, če ne pri njej, pa pri drugem. A jaz nisem maral za vse te besede, vedno in vedno z nova mi je zvenela prisega po ušesih in to mi je bilo, če tudi malo, a vendar tolažilo v moji brezmejni bolesti.“

„Vidite, prijatelj, to vam popisujem tako mirno, ko pa sem pripovedoval o moji sreči, me je premagalo čustvo. Res je, da človek ložje prenaša žalost ko veselje. Počilo mi ni srce, živel sem dalje, a ves spremenjen. Zamišljen sem lazil okrog, družine sem se ogibal, po Evelini nisem vpraševal. Kakor sem čul pozneje, se je poročila z njim, a živela pri njem sila slabo in nesrečno. In ko sem zvedel to, se mi je smilila. Sedaj je že umrla. O Evelina, tudi ti nisi zaslužila svoje usode, bila si blaga, a slaba. Kako srečen bi bil s tabo jaz. In sedaj sem — sam. Usoda, usoda, trda si in neizproсна, gorje mu, kogar preganjaš ti. Prijatelj, vam privoščim kaj boljšega. Čuli ste starčeve spomine, naj vam ne bode v vzgled, le v pouk, kako je umeti ta svet. Lep je, kakor ga je ustvaril večni Stvarnik, a podel in slab, kakor ga je preobrazil človek. V pouk naj vam bode tudi, da se ne zavežite nikdar za kako stvar, sicer se vam zgodi, ko meni. Prisegel sem in ta prisega me tepe. Reši sicer smem, da sem ostal zvest svoji prisegi, katere do danes ni čul nihče, ko jaz in ona; a tepe me, ker moram biti sam sedaj na stara leta; izneveriti

katere je izrekel zadolžiti zastopnik vlade o slovenskem materinem jeziku gojenk učiteljska. Le proti nam radikalci imajo pogum, vladi pa se globoko klanjajo, ki mnogokrat zasluži odločno grajo. Zakaj je torej poročevalec, ki je moj zadnji govor dejal pod svoj nož, popolnoma molčal o omenjenih čudnih nazorih vladnega zastopnika?

Posl. dr. Papež zagovarja redovne šole in ugovarja, da bi bile nenaravno jednostranske ter skuša to dokazati z nekaterimi navedenimi imeni.

Dovolile so se potem za 1894. leto za šolske zgradbe sledečim šolskim občinam podpore iz deželne zaklade: Kočevje kot II. obrok 1500 gld., Grahovo kot III. obrok 300 gld., Igavas kot II. obrok 300 gld., Zasp še 100 gld., Breznica še 300 gld., Dobrava 200 gld., Koprivnik za novo šolo 600 gld., Leše 500 gld., Mošnje še 300 gld., Rateče še 200 gld., Tribuče še 200 gld., Rateče še 200 gld., Brezovica v Kamniškem okraju za zgradbo šole pri sv. Trojici 600 gld., Drazgoše 150 gld., Predoslje 100 gld., Reteče 100 gld. Skupaj 5650 gld.

Posl. Povše poroča imenom upravnega odseka gledé nakupa več zemljiških parcel poleg deželne vinograde v Cerovci. Upravni odsek predlaga jednako z d.ž. odbora predlogom:

Deželni odbor se pooblašča, da za deželo Kranjsko kupi od posestnika Franca Kastelica iz Ragovega parcele št. 1037, 1039 in 1040 z zidnico v Cerovci vred za kupnino 300 gld.

Predlog se vzprejme brez ugovora.

Posl. Lenarčič poroča imenom istega odseka gledé uvrstitve jednega dela opuščene Karlovske državne ceste pri Luži mej okrajne ceste. Vzprejme se predlog upravnega odseka jednak dež. odbora predlogu:

V sok. deželni zbor izvoli skleniti: 477 m dolgi, zvezo mej Karlovske državne ceste in okrajno cesto Črnomelj-Štrekljavec-Jugorje posredujoči del od c. kr. cestnega erara vsled preložitve državne ceste opuščene državno-cestne proge pri Luži se uvrsti mej okrajne ceste.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. januarja.

Politična pravda v Pragi.

Pred Praškim izjemnim sodiščem začela se je včeraj politična pravda, kakršne, kar se tiče števila zatožencev, še ni bilo v Avstriji. Zatoženih je 77 oseb, zaslišanih pa bude 160 prič. Zatožencem se obita, da so bili člani tajnega društva „Omladine“. Pred sodiščem stalo je včeraj 60 redarjev s puškami in nataknenimi bodali. Zatoženci so večinoma mladi ljudje. Glavni zatoženec Anton Holzbach je 19. l. star in po svojem poklicu novinar, mej drugimi zatoženci so nekateri novinarji, dva odvetniška koncipienta in dva vseučilišnika, drugi so obrtniki in delavci. Začetkom obravnave zahtevali so zagovorniki, naj se za razpravo dobi druga dvorana, kar je so dišče odklonilo. Ko je drž. pravdnik Lorenz izjavil, da umakne zatožbo glede umorjenega, ugovarjali so zatoženci viharo in takisto tudi, ko je predlagal, naj se vrši obravnava tajno. Ker so zatoženci dogovorno s svojimi zastopniki sklenili, da nobenega stadi

dani besedi pa nisem hotel. Evelina, ti nekdanji angelj mojega življenja, ti pa spavaj mirno; in če bivaš tam gori nad zvezdami in iz jasnih višav gledaš doli na me, prosi, da me Večni kmalo reši življenja spon in da kmalo pridem tja, kjer si ti. V posvetni ljubezni združena nisva smela biti, morebiti bodeva vsaj združena v nebeških višavah.“

Povzdignjenimi očmi je govoril starec zadnje besede, sklenil je roki in solza, svetla solza je zasijala v njegovem očesu in počasi lezla po častitljivem obrazu. Jaz sem zrl v njegovo lice in globok vzdih se mi je izvil iz prsi. Nisem rekel besede, a starec je vedel, da čutim z njim, da sem v duhu prežil vse njegovo življenje, z njim se veselil in z njim trpel. Tiho in mirno je bilo v sobi, zunaj pa je padal mehek sneg na zimsko ravan.

Ura bije polnoči. Takrat se vzdrami mož iz svojih sanj, prime čašo in pravi:

„Trčiva, prijatelj, na pragu novega leta; naj vam prinese blagor in srečo, večjo, ko sem užival jaz, mene pa — reši naj večnega trpljenja na tem svetu.“

Zazveneli sta najini čaši in spraznila sva jih. Starec se je utrudil dolgega govorjenja in vzbujenih spominov in kmalo sem se poslovil. A dolgo, dolgo nisem mogel zaspati, srce mi je bilo tesno in nemirno in glava moja še polna tožnih starčevih spominov.

ročškega novinarja ne imenujejo zaupnim možem, naznanil je zastopnik staročkega lista „Hlas Naroda“, da se pridruži uredništvu tega lista zatožbi, ker so svoj čas baje neki člani „Omladine“ pobili nekaj oken v uredniških prostorih. Sodišče je navzlic odločnemu protestu zagovornikov, ki so bili pripravljani, povrniti škodo, ustreglo želji tega famoznega lista, valed česar sta najodličnejša sotrudnika izstopila iz redakcije. Razprava se je popoldne nadaljevala. Izvoda iz zatožnice še ne moremo navesti, ker se bo zatožnica šele danes čitala.

Bosna in Hercegovina.

Narodnostna politika bosanske vlade meri na to, da se uniči narodna zavednost Hrvatov v Bosni in v Hercegovini, da se pahne v pozabo hrvatsko ime in tako poteptajo zadnje vezi, katere vežejo bosanske in hercegovske Hrvate z njihovimi brati v banovini in v Dalmaciji. V to svrhu storila je bosansko-hercegovska vlada vse, kar je bilo mogoče, in še več, nego je smela. Izumila je v neskončni modrosti novo ime hrvatskemu jeziku in hrvatskemu narodu, krstila ga je bosanski jezik in bosanski narod. Delovala je na to, da se ohrani staro nasprotstvo mej katoliškimi in pravoslavni Hrvati in zlasti na to, da zvrže na svojo stran in tam ohrani mohamedanske Hrvate. Dolgo časa je imela uspehe. Lotila se je že mladine in na pr. svoj čas prepovedovala deželnim študentom obiskovanje Zagrebskega vseučilišča. Vse to postopanje pa ni rodilo zaželenega uspeha in veselo znamenje za bodočnost hrvatskega naroda v Bosni in v Hercegovini je izjava, katero je te dni razglasila akademična mladina mohamedanske in katoliške vere iz Bosne in Hercegovine. To izjavo so podpisali vseučiliščniki na Duuji, v Zagrebu, v Gradcu in v Inmostu. Akademična mladina protestuje v tej izjavi zoper zatiranje hrvatskega imena, izjavlja slovesno, da se vsak zmatra za Hrvata, bodi že mohamedanske ali katoliške vere. Ta slovesna izjava, katero so vsi hrvatski listi priobčili, je uvaževanja vrden pojav narodne zavednosti in jamstvo, da ne bo zaspala ideja o jedinstvu vseh Hrvatov in da se bo prej ali slej izvršilo zjedinenje vseh hrvatskih dežel, h katerim spadata po hrvatskem državnem pravu tudi Bosna in Hercegovina. Izjava je naredila v vseh hrvatskih krogih velik utis. Iz Ljubljane sta bili odposlani o tej priliki dve brzojavki v Zagreb, namreč: Slava i čast nadobudnoj akademčkoj mladeži bosansko-hercegovackoj muhamedovske i katoličke vere, koja u lice izobraženoga svieta izjavljuje se braniteljicom u domovini svojoj progomjenog hrvatstva. Glas taj neka odjekne u srcih svih Bosanaca i Hercegovaca, nek zna protivnik: da Hrvatska još ni propala. Napried pod geslom: Hrvat mi mio, koje vere bio! Živila Hrvatska! Živila nadobudna mladež! — Bosanski Hrvat. — Čast i pošten obraz bosanskoj akademčkoj mladeži katoličke i muhamedovske vere u obrani svoga imena i naroda. Pridružujuć im se kliču: Živili! — Hrvati u Ljubljani. — I mi z veseljem pozdravljamo to pomembno izjavo.

Vnanje države.

Revolucija v Italiji.

Dočim potrjujejo italijanski vladi službujoči listi, da vlada v celi državi najlepší mir, čujejo se z druge strani vse druge stvari. Na Siciliji je res nastal mir, to je, nezadovoljno prebivalstvo se je udalo vojaški premoči in nehalo z bojem — a za koliko časa, tega pač nihče ne vé. Drugače pa je v ostali, zlasti v srednji Italiji. Javili smo včeraj mej telegrami, da so v Massi in v Carrari bili veliki izgredi. Vlada je odposlala na lice izgredov večje krdelo vojaštva iz Pise in iz Livorna. Sploh pa je vlada uvidela, da iz lepa, z navadnimi pripomočki ni več reda vzdržati, zategadelj namerava Crispi zahtevati od parlamenta, naj da vladi za dōbo šestih mesecev neomejeno generalno pooblastilo za pacifikovanje dežele. To je očitna diktatura. Ako bi parlament tega ne dovolil, ga mudi Crispi nemudoma razpustiti.

Kriza v Belgiji.

Včeraj je imela parlamentarna večina belgijska odločiti o usodi vladnega načrta o volilnem redu in s tem tudi o usodi klerikalnega ministerstva Beernaertovega. Beernaert je namreč izjavil, da odstopi in z njim vse ministerstvo, če se ne odobri njegov načrt. Večina se je doslej temu odločno zoperstavljala. Tudi sedaj ni skoro prav nič upanja, da bi se udala vladnemu pritisku. Nje vodja, Voeste, izdal je celo poseben oklic na prebivalstvo, v katerem očita ministerstvu in tudi kralju, da so se izneverili ustavi in jo kršili. Ta oklic obuja silno senzacijo in nihče ne dvomi, da bode moralo ministerstvo odstopiti.

Dopisi.

Gormanin W. Va U. S. Amerika, 1. januarja. [Izv. dop.] (Amerikanske novosti.) Nastali so slabi časi, tako slabi, da jih ni moči dostojno popisati. Nihče si ne more narediti pristne slike o prežalostnih razmerah, ki so nastale pri nas v Ameriki. Kriza — to je tako rekoč signatura razmer. Ako greš po ulici, vidiš dve, tri in več oseb v pogovorih o slabem času, isto tako je, če stopiš v prodajalnico. Trгоvec toži, da nihče ne

proda. Tovarnarji ravno tako. Skratka: vse je zastalo, nikjer zasluzka. Na tisoče ljudi je brez dela, mej temi tudi mnogo slovenskih rojakov. V vsem javnem življenju se čuti posledice krize, ki bo pustila za seboj grozne posledice, tudi če jo prebijemo, in ki je že zahtevala nebroj človeških žrtev. Vzlic tem žalostnim razmeram pa Slovenci ta kraj oceana ne zaostajamo za vami, dragi rojaki v stari domovini. Naš življ se bo zamrl ni na tujem, o tem ni dvoma, to priča napredovanje naše. Zdaj imamo tu že dva slovenska lista in več društev, kar je gotovo duher znak. „Amerikanski Slovenec“ izbaja vsak petek v Tower u, Minn., „Glas Naroda“ pa v Novem Yorku vsako sredo. „Amerikanski Slovenec“ nima za obranitev naše narodnosti nikakega pomena, vrh tega pa je sila nespretno urejevan in piše navadno tako, da se mu vsi le smejemo. „Glasa Naroda“ se je ustrašil, ker je videl, da je novi list v vsakem oziru izvrsten. Zato tudi novega lista ni naznanil, niti omenil ga, kamoli da bi bil naznanil ceno lista. Gospodje pri „A. Slov.“ so se pač ustrašili konkurence in izgube, zakaj vedeli so, da je „Amerikanskemu Slovencu“ odzvonilo, čim spoznajo novo glasilo ameriških Slovencev. Vzlic temu se je „Glas Naroda“ hitro razširil in mi ameriški Slovenci smo ponosni na ta list, ki res izbornu zastopa naše gospodarske in narodne koristi. Zategadelj priporočamo list „Glas Naroda“ rojakom v domovini. Naročite si ga. Vreden je našega priporočila že zategadelj, ker prinaša dosti tukajšnjih novosti. Iz njega je lahko to in ono izvedeti o tukajšnjih razmerah, o znancih in prijateljih. Cena listu je jako nizka. Za Evropo stane za celo leto 4 gld. Naslov je „Glas Naroda“ 436 E. 72 St. New-York. U. S. Amerika.

Iz Domžal, 14. januarja. [Izv. dop.] (Naše razmere.) Kdor se je kdaj nekaj časa pri nas mudil, se ne čudi, ako sliši hudomušno vprašanje narodnih Domžalcev: Kako se more kmet v naglici v gospoda spreobrniti? — Ni tako napačno, to vprašanje. Drugače se pač ne more zgoditi, kakor če bi bil kmetič tako srečen, da bi v loteriji zadel. A pri nas je to še na drug način mogoče. Pri nas v slamičarskih tovarnah imamo stroje, ki iz kmetov stvarjajo gospode, iz starih ljudi — mlade. Poglejmo Tirolca, ko pride v Domžale, v raševino zaviti in s črnim kosmatim pokrivalom na glavi; kdor ga vidi, vsak pravi: ta mora biti pa daleč iz hribov doma. Za par ur ga ta prečudni stroj prenaredi; čisto novo obleko ti nosi in trdi klobuk na glavi. Tako postane iz tirolskega kmeta — kavalir. Prav tako se naredi iz starega mlad človek. Pride starček iz visocih gora v to Domžalsko tovarno. Obraz mu je suh, nagubančen, obleka se kar opleta okolo njegovih kostij. Tu pa mu pristrižejo brado in lase; vsak dan ima dosti dobrih pijač in jedil, in ako ga sedaj pogledamo, skoro ne verujemo, da je to tisti starček; ta ima lepo mlado kožo, lep napeti obraz — prejšnji je bil polovico starejši od tega. Kako so pa vendar ti stroji narejeni, da se tako hitro ljudje prenarejajo? Ti stroji so ubogi delavci in prodajalci, ki prodajajo slamo, kite in slamnike. Siromaki pletejo in delajo od jutra do večera, da izpletejo kito; tako delajo dan na dan, ko pride sobota, nesejo izdelek v tovarno. Gospod tovarnar pravi navadno: nič ne potrebujem; blaga imam dovolj, pa tudi ne maram dosti za kranjske kite, no pa, počim bi jih pa vender dali? Gospod, pravi dotična prodajalka, naj se me usmilijo, malo bolje naj mi plačajo, Bog vé, da sem zaslužila. A tovarnar odgovarja: dražje ne morem plačevati, najljubše mi je, če blago naprej nesete. Po 6 kr. plačam; ako hočete dati, dobro, če ne, pojdite z Bogom. In žena: No, jih pa vzemite po 6 kr., ako jih ne morete dražje plačati. Kaj si more uboga žena pomagati? Zadovoljna mora biti, da je dobila 70 do 80 kr. za kite. Kako se morejo reveži preživeti dan danes? Ako ves teden prav pridno plete, zasluži 30 do 40 kr.! Ravno tako je z delavkami, ki v tovarni šivajo. Od kite imajo prav malo plačo, cvirna morajo same kupovati, pa ne, da bi ga smele v prodajalnicah kupovati, tega ne sme nobena storiti. Ako bi katera to storila, in bi jo paznica zasačila, nima več posla v tovarni. Primorana je v tovarni kupovati, akoravno tam cvirna polovico več stane, kakor po prodajalnicah! Cvirna se kupi lahko v vsaki prodajalnici po 30 do 35 kr. špula, v tovarni pa stane 60 kr.! Ker tovarnar veliko cvirna skupaj kupi, ga stane špula komaj 20 kr., a če je velika, do 30 kr., torej ima gotovo samo pri cvirnu polovico dobička. Ali ni nobene postave, da bi varovala delavke tega izkoriščovanja?

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Poštnimi asistenti so imenovani poštni praktikanti A. Weiss v Celji, K. Janež v Mariboru, L. Kler v Ptuiju. — Zdravniškim sekundarijem na Celjski bolnici je imenovan dr. Viljem Goltsch. S tem imenovanjem je dež. odbor štajerski spet pokazal, da Slovence vlada trd Nemec.

— (Slovensko gledališče.) V četrtrek dne 18. t. m. je operna predstava in sicer se poje v tretjič „Prenočišče v Granadi“, kakor smo že naznanili.

— (Pevski večer „Glasbene Matice“.) Pevski zbor „Glasbene Matice“ priredi jutri 17. prosinca, ob 1/8. uri zvečer v prostorih „Narodne čitalnice“ pevski večer z zanimljivim vzporedom. Pristop je dovoljen razun pevskim rodbinam, udom „Čitalnice“ in „Glasbene Matice“ tudi vsem prijateljem glasbe. Vstop je brezplačen, toleta promena. Po pevskih točkah je prosta zabava. Za dobro gostilniško postrežbo je skrbjeno.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslala blagajničarica Tržaške ženske podružnice 400 kron in sicer 200 kron kot del reduih podružničnih dohodkov, 200 kron pa novoletnega darila, da se vpiše podružnica v drugič za pokroviteljico; slavno načelnništvo ženske Dornberške podružnice nam je poslalo za l. 1893. 109 gld. 75 kr., mej temi 20 gld. 85 kr. radodarnih doneskov nabranih o poroki in novi maši; slavna „Narodna čitalnica“ v Vipavi je postala pokroviteljica z doneskom 200 kron, imenovano svoto je vrlo delavni odbor nabral mej udi in neudi, in sicer so darovali: g. Iv. Može 50 kron, neimenovana 30 kron, g. Iv. Božič in soproga 20 kron, č. g. dekan Erjavec 10 kron, g. župan Ant. Hrovatin, g. B. Knific, č. g. kaplan Rajčević po 5 kron, g. Fr. Silvester in neimenovana po 4 krone, g. A. Sekušek, g. Vidmar po 3 krone, gld. učiteljica Al. Bisejl, g. V. Ferant, gospa F. Ložar, g. M. Panavec, g. sodnijski pristav dr. J. Toplak po 2 kroni, gg. Bratovš, J. Bernot, O. Heinmayer, M. Hrovatin, M. Kesch, Iv. Mesesnel, c. kr. sodnik Iv. Nosan, Al. Pegan, Fr. Pegan, Alb. Perhavec, Pušinek, nadučitelj A. Skala, Iv. Tomažič, Jos. Zacula po 1 krono, gostje pri otvoritvi posojilnice na Slapu v gostilni g. Uršiča 18 kron, drugi pot v isti gostilni 11 kron, o priliki godu g. R. Kučica 7 kron in vesela družba 1 krono. Č. g. župnik J. Ramoveš je izročil po rajnem pesniku Gestrinu darovanih 30 gld. Dalje so nam še naklonili: Sl. „Bratno društvo“ v Trebnjem 21 kron odkupnine novoletnim voščilom, zložili društveniki; č. g. župnik Šentgothardski Šlakar 10 gld., nabranih ob ustanovitvi nove občine Trojane, največ je k tej imenovani svoti pripomogel č. g. župnik Čemšenjski Zelnik, darujoč 2 gld., rodoljubi v Brežicah oprostila novoletnim voščilom 9 gld. 28 kr. in sicer: gg. A. Levak, gostilničar Fr. Druškovič, načelnik postaje Fr. Planinec in soproga, živinozdravnik J. Munda in soproga in pošiljatelj c. kr. zemlj. knjigovodja A. Špindler po 2 kroni, gg. trgovec Fr. Varlec, odv. konc. Josip Šetinc, nadzorNIK Miroslov Hans, trgovec Leop. Schwentner, priv. uradnik J. Agrež in uradnik J. Rožman pa neimenovan po 1 krono, g. M. Hans 78 kr. nabranih pri savskih delavcih na Čateži po krajcarji, čg. župnik Anton Lednik v Podsredi 16 kron, zloženih ob godu Janeza Ev. Bosina, dekana v Kozjem, g. prof. Rajko Perušek v Ljubljani izgubljenost stavo v znesku 10 kron, g. dr. Danilo Majaron na Dunaji 10 kron odkupnine novoletnim voščilom; g. Fr. Fajdiga v Sodražici 2 gld. 11 kr., nabrane v družbi, ki je imela v svoji sredi Slovane iz Hercegovine, g. Filip Kavčič na Razdrtem 2 gld., kot dar vesele družbe v Kavčičevi gostilni; g. Antonija Rebek na Dunaji 3 krone oprostila novoletnim voščilom; g. Leopoldina Kersnik-Rottova 2 kroni 40 vin. nabranih v veselej družbi v Stari Cerkvi na Kočevskem za oprostilo mejsebojnih novoletnih voščil; g. Fran Fajdiga v Sodražici 2 kroni in g. Marija Skrinjar v Sežani 1 krono v isti namen. Iskreno se zahvaljujoč vsem naklonjenim nam dobrotnikom hvaležno omenjamo, da so se odzvali rojaki po vseh slovenskih pokrajinah našemu povabilu glede oprostitve novoletnim voščilom, pričakujemo pa, da se odzovejo še v obilnejem številu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Iz Celja g. Janko Vavken, t. č. blagajnik podružnice sv. C. i. M. 30 kron in sicer od g. dr. Fri-

derika Babnika 20 kron, odkupnine od novoletnih daril pa sta plačala po 1 krono gg. dr. Iv. Dečko in dr. Alb. Kapus; g. dr. Lud. Filipič je daroval 3 krone in nabral nastopne doneske: gospa Albina Kapus 2 kroni, gld. Jaben in Olga Filipič in gospa Kornelija Vrabčič, po 1 krono. — Iz Preserja pri Borovnici g. nadučitelj J. Maru 13 kron, katere so pri seji občinskega odbora darovali nastopni gg. odborniki: Fr. Cvar, J. Maru, Jak. Bovha, Fr. Švigelj, Jer. Kovač, Ant. Grum, Andr. Petelin, Jan. Petelin, Fr. Lukman, Janez Pršina, Jan. Boršt-nik, Ant. Šuštaršič, Jož. Turšič, vsak po 1 krono. — Iz Metlike g. F. Gregorač, učitelj 14 kron, katere so darovali: gospa Jelica Kamenšekova 4 krone; gg. Fr. Guštin st., trgovec, Fr. Guštin ml. in Dako Makar, posestnik po 2 kroni; gg. Albin Smola, c. kr. sodnik, Anton Prosenik, trgovec, Rihard Megušar, učitelj in neimenovan po 1 krono. — Iz Postojine g. Štefan Štekar 8 kron, kot čisti dobiček veselice trgovskih in rokodelskih pomočnikov v Postojini. — Skupaj vzprejeli smo danes 65 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Ujeti tatinci.) Tukajšnja mestna policija prišla je včeraj na južnem kolodvoru s poštnim vlakom iz Trsta došli baje delavki Ana Mayer in Marijo Mederer, obe iz Bavarskega doma, ki sta gostilničarju Ludoviku Bizjaku v Trstu ukradli 74 gld. gotovine ter precej srebrnine in zlatnine vredne do 300 gld. Ujeti tatinci bili sta prav elegantno oblečeni ter je njiju aretovanje na kolodvoru vzbudilo mnogo pozornosti.

— (Vojaške strelne vaje) na Krškem topničarskem strelišču se bodo letos vršile tudi v zimskem času. Bodoči mesec pridejo topničarji iz Gorice in iz Zagreba v Krško k strelnim vajam.

— (Bankovci po jeden goldinar) pridejo polagoma poplačana iz prometa in se ne bodo več izdajali, nego se bodo nadomeščali s srebrnimi kronami. Na Dunaji in v večjih mestih so se z novim letom uradniki izplačevali večinoma z večjimi zneski kron.

— (Zima) Da zima ne prizanesa, pokazala je okoli novega leta, ko je nastopila, sicer kasno, zato pa tem bolj strogo. Posebno zadnji dnevi so bili jako mrzli in smo imeli toliko mraza, kakor še ne v tej zimi.

— (Roparski napad.) Dne 11. t. m. bila je napadena okoli 3. ure popoldne, v hosti na „Stihunci“ mej Grosupljem in Višnjo Goro, Frančiška Strmec, posestnica in kramarica v Št. Vidu. Njena dekla, ki se je z njo vozila, dobila je nevarne rane na glavo. Slučajno je zgubil napavalec klobuk in to je prouzročilo, da ni peté odnesel. Točnosti in skrbnosti Višenjskih orožnikov se je zahvaliti, da so napadalca zasledili in da pride pravici v roke.

— (Ribniška čitalnica.) Iz Ribnice se nam poroča 14. t. m.: Danes bil je prvi občni zbor novo ustanovljene čitalnice. — Takoj na prvi poziv vpisalo se je 51 društvenikov, kateri so volili odbor. Predsednikom voljen je g. okrajni sodnik Fran Višnikar, podpredsednikom g. župan Klun, blagajnikom g. notar Gruntar, tajnikom g. Fran Schweizer, knjižničarjem g. Štefan Tomšič. Odbornika sta gg. dr. Anton Schiffrer in župan Rus iz Brež. — Vplačalo se je takoj do 100 gld. — Živabno zanimanje za naše mlado društvo, kateremu bode, kakor se gotovo nadejamo, vzlic skriti in očitni agitaciji, vender še pristopilo mnogo domačih in unanjih društvenikov, nam je porok, da društvo že sedaj stoji na trdni, narodni podlagi in da ga ne bode zamogel še tako hudi naval nasprotnikov razdreti. Najmlajši slovenski čitalnici pa želimo, da se krepí, raste in procvita, da bode ponos Ribniški dolini!

— (Veselice.) Splošno delavsko napredno-izobraževalno, pravovarstveno in podporno društvo v Ljubljani priredi dne 21. januarja 1894 v kazinskem steklenem salonu in stranskih prostorih s sodelovanjem vojaške godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj belgijski št. 27, plesni venček. Blagajna se odpre ob 7. uri, začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo: Prej kupljene vstopnice 30 kr., pri blagajni 40 kr.; udje plačajo polovico. Vstopnice prodajajo se v društvu in iz prijaznosti v glavni trafiki in v trafiki v prejšnjem čitalniškem poslopji do 7. ure zvečer. — Šentpeterski rodoljubi priredé v nedeljo dne 21. januarja 1894 v prostorih hotela pri južni železnici v prid Šentpeterskih pogorelcem veselico s prav mnogovratnim programom. Godba: češki kvar-

tet g. Feindel. Začetek točno ob 1/8. uri zvečer. Vstopnina za samce 1 krono, obitelj 2 kroni. Preplačila se hvaležno vzprejemajo, ker je čisti dohodek namenjen za dober namen. — Hrvatska čitalnica v Kastvu priredi v soboto 20. januarja t. l. v prostorih „Narodnega Doma“ v Kastvu zabavo. Vstopnina za osebo 1 gld., za obitelj 1 gld. 50 kr. Darovi se hvaležno vzprejemajo. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Pačenje slovenskih imen) Nemški odvetniki v Celji imajo grdo navado, da na sodnih vlogah pačijo slovenska imena. Posebno zoprne so jim slovenske črke č, ž in š, katere nadomeščajo z nemškimi tsch in sch. Tako pišejo namestu Žganek: Schgang, namestu Topolšek: Topouschegg itd. Opravičeno svari „Domovina“ slovenske stranke, naj ne vzprejemajo tako pokvarjenih sodnih pisem, potem bode kmalu konec grdi razvadi nemških kulturonošcev.

— (V Celji umrla je) gospa Viktorina Kosi, soproga g. profesorja A. Kosija. Bila je čislana v vseh narodnih krogih. N. v m. p.!

— (Nova posojilnica v Dolu) pri Hrastniku je začela poslovati dne 11. t. m. Zanimanje za novo posojilnico je veliko ter obeta novi zaved prav dobrega uspeha.

— (Podčastniški plesni venček) so priredili v Slov. Bistrici podčastniki c. in kr. 5 dragonskega polka. Da se zavedajo ti vrli sinovi slovenske matere svoje narodnosti, pokazali so, kakor vselej, tudi to pot javno na svojih vabilih.

— (Iz Veržeja) na Štajerskem se poroča, da je reka Mura zamrznila tako, da se lahko hodi čez njo. Tamošnja šola se je morala zapreti, ker razsaja mej otroci davica in tudi po bližnji okolici.

— (Slovenska knjižnica.) Izdajatelj tega književnega podjetja nam piše: „Dasi se ni še oglasilo dosti naročnikov, da bi mogel brez škode izdajati za dosedanje ceno snopiče povprečno po 4 pole ali po 64 stranij obsegajoče, vendar hočem do skrajne meje ostati zvest svoji obljubi. To mi bo, upam, mogoče storiti, ker naše narodno občinstvo prav izdatno podpira mojo „Goriško tiskarno“, ki more zategadelj veliko ceneje tiskati „Slo“, „Primorca“ in „Slovensko knjižnico“. Ker se mi je pa zadnja dva meseca nakopičilo veliko zasebnih del in ker se zdaj pridno tiska zanimivi „Kažipot“ po deželi goriško-gradiščanski, preostaja mi za svoje časopise malo delavcev in časa na razpolago. Zategadelj obsega tudi v soboto izšli 8 snopič „Slov. knj.“ le 3 1/2 pole ali 56 stranij. Toda pride čas, ko zasebna dela nekoliko odnehajo in takrat bodo snopiči obsegali po 4 1/2, 5 in še več pol, tako da bodo naročniki takrat odškodovani za manjše snopiče. Na ta način se bodo najlepše ujemale koristi tiskarne in mojih književnih podjetij, katerim bo s pomočjo zavednih rojakov zagotovljen trajen obstanek. Častiti čitatelji naj torej blagovolé sprejeti na znanje tako uredbo pri izhajanju „Slovenske knjižnice“. Zahvaljevaje vse slovensko časopisje brez izjeme za dobrohotno ocenjevanje „Slov. knjižnice“, kar jej pridobiva čedalje več naročnikov, beležim se z vsem spoštovanjem — A. Gabršček, tiskar in urednik.

— (Prestop v pravoslavje) Zadnji čas prestopile so v Trstu k pravoslavni veri tri osebe, dne 13. t. m. zopet jedna ženska, rodona iz Trsta, v ponedeljek pa mlad mož, doma iz Podgrada.

— (Odbor „Podpornega društva“ za slovenske visokošolce na Dunaji) se je za leto 1893 — 1894. sestavil takole: Predsednik: Ivan Navratil, c. kr. ravnateljski predstojnik pomonih uradov pri najvišjem sodišču. Podpredsednik I: Jakob Pukl, posestnik, nadporočnik deželne brambe v e. itd. Podpredsednik II: Dr. Friderik Ploj, c. kr. podtajnik v finančnem ministerstvu. Blagajnik I: Dr. Frančišek Sedej, c. in kr. dvorni kaplan in ravnatelj v Avgustineju. Blagajnik II: Dr. Anton Primožič, c. kr. profesor na gimnaziji v III. okraju. Tajnik I: Ivan Luzar, revident pri južni železnici. Tajnik II: Dr. Matija Murko, uradnik v ministerstvu za vnanje stvari, učitelj ruščine na učilišču za vzhodne jezike itd. Odborniki: Dr. Alojzij Homan, odvetniški kandidat; dr. Frančišek Simonič, c. kr. skriptor v vseučiliški knjižnici; dr. Karol Strekelj, vseučiliški docent itd. Pregledovalci: Dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik; dr. Matej Velca, komisar v c. kr. uradu pošne hranilnice; monsignor Frančišek Jančar, župnik nemškega viteškega reda itd. Odbornikov namestniki: Dr. Janko Pajk, c. kr. profesor na gimnaziji Frančiška Jožefa; dr.

Vladimir Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. pod-
tajnik v finančnem ministerstvu; Žiga Sežun, c. kr.
glavni blagajnik v blagajnici državnih dolgov. Pre-
gledovalcev namestniki: Anton Koželj, vzgojevalec;
Jožef Mubej, pristav v pomorstvenem odseku c. in
kr. vojnega ministerstva; Jožef Premern, uradnik
pri poštai hranilnici.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Atentator Barcelonski.) Poslednji
čas prišla je policija v Saragosi anarhista, imenom
Salvador Franch, ki se je pri zaporu težko ranil v
stegno. Priznal je, da je on sam vrigel v gledališči
Liceo dve bombi, potem pa pobegnil. Raspočila se
je le jedna, kakor znano, in ubila 23 oseb, okoli
40 pa težko ranila. Franch vse priznava, da reši
anarhistične sodruge, ki so po nedolžnem zaprti.
Sodišča imajo težko nalogo, ker zaprti so štirje
anarhisti, katerih vsak trdi, da je on zagubil bombo.
Morda to delajo anarhisti zato, da nastane zmešajava
in se ne najde pravi krivec, ter se ga tako tudi ne
more obsoditi na smrt.

* (Prebivalstvo na Ruskem) se je od
leta 1891 pomnožilo za 5 milijonov duš, namreč na
124 milijonov. Ako se bude prebivalstvo tako po-
množevalo, kakor doslej, bode Rusija imela v 40 letih
200 milijonov prebivalcev.

* (Silni viharji v Črnem morji) so na-
redili v poslednjih dneh veliko škodo. Kakor se po-
roča iz Simferopola, se je potopilo pet ladij, tri iz-
mej njih z vsem moštvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 16. januarja. V pravdi zoper
člane „Omladine“ ponovili zatoženci proteste,
da se je skržilo zakonito število zaupnih mož
in zaradi pretesne dvorane. Predsednik zavrnil
je proteste in zatožence svaril, naj jih ne ob-
nové, sicer bi se razprava vršila proti posam-
nim partijam zatožencev, deset in deset v vsaki
partiji, vsled česar bi pravda tekla dve leti,
kateri čas bi nekateri zatoženci morali ostati
v preiskovalnem zaporu. Končno je izjavil pred-
sednik, da bode vsak dan pripuščal 50 zaup-
nih mož k razpravi. Potem se je začelo čitanje
zatožnice.

Praga 16. januarja. Pred uredništvom
staročeškega lista „Hlas Naroda“ bile sinoči
velike demonstracije. Policija razgnala demon-
strante.

Zagreb 16. januarja. Kanonik Vuche-
tich, bivši kandidat madjaronske stranke za
mesto nadškofa Zagrebskega, umrl v Balassu-
Gyarmatu.

Rim 16. januarja. V Livornu bile velike
anarhistične demonstracije. V raznih manjših
krajih primerili so se izgreli. S Sardinije se
poroča o nevarnem gibanju ondodnih kmetovalcev.

Berolin 16. januarja. Danes bil dež.
zbor pruski otvorjen s prestolnim nagovorom,
v katerem se konstatuje, da se finance niso
zboljšale in da je položaj kmetijstva jako ne-
varen. Zajedno se napoveduje predloga o usta-
novitvi kmetijskih zbornic.

Berolin 16. januarja. Drž. zbor. od-
kazal je predlog o davku na tabak finančnemu
odseku.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim
ljudem priporočati je porabo pristnega „Well-ovega Seidlitz-
praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na
želodec krepilno ter pospešilo na prebavljenje in sicer z
rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju
razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr.
dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na
deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepart, zaznamovan
s varnostno znamko in s podpisom. 5 (16—1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

sta vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

15. januarja.

Pri **Maličih**: Matzka, Sonnenschein, Schwarzer, Her-
ling, Feil z Dunaja. — Kroschl iz Grada. — Schreiber iz
Reke. — Braune iz Kočevja. — Wischniker iz Ribnice.

Pri **Milavc** iz Grahovega.

Pri **Stom**: Polak, Krivier z Dunaja. — Schwarz iz
Kamnika.

Pri **bavarskem dvoru**: Struck iz Trsta. — Umek
iz Rudolfsvega.

Pri **južnem keledvoru**: Schinck z Dunaja. —
Schönthal iz Monakovega.

Pri **avstrijskem cesarju**: Gerš iz Kamnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
15. jan.	7. jutraj	742.9 mm.	-13.8° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	742.9 mm.	-11.0° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	744.7 mm.	-14.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura -13.1°, za 10.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	97 „ 75 „
Avstrijska zlata renta	119 „ 45 „
Avstrijska kronska renta 4%.	97 „ — „
Ogerska zlata renta 4%.	117 „ 10 „
Ogerska kronska renta 4%.	94 „ 70 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1080 „ — „
Kreditne delnice	352 „ 50 „
London vista.	125 „ 30 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 37 1/2 „
20 mark	12 „ 28 „
20 frankov	9 „ 96 „
Italijanski bankovci	43 „ 45 „
C. kr. cekini	5 „ 90 „

Dné 15. januarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 „ 75 „
Kreditne srečke po 100 gld.	194 „ 50 „
Ljubljanske srečke	23 „ 50 „
Rudolfsve srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	270 „ — „
Papirnati rubelj	1 „ 84 „

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

kateri je kot zdravilni vrecel že več sto let
na dobrem glasu v vseh boleznih dihal in
prebavil, pri protinu, žledodnem in me-
hurnem kataru. Izvrtan je za otroke, pre-
(51-1) bolele in mej nosečnostjo. I.

Najboljša dijetelčna in osvobodilna pijača.

Henrik Mattoni, Karlsbad in Dunaj.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po večer osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seilthal v Ansser, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Bu-
dajevica, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seilthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.

Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Gurib,
Genavo, Paris, Linz, Ischl, Budajevica, Pilsen, Marijine vane, Eger,
Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Dra-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Pilsna, Budajevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella
na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiša.

Ob 12. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Drahdan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Pilsna, Budajevic, Solnograda, Linca, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra,
Paris, Genavo, Gurib, Bregnic, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ino-
most, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. večer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 5. uri 35 min. jutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ popoldne „ „

„ 6. „ 10 „ večer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. jutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „

„ 5. „ 46 „ večer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. jutraj v Kamnik.

„ 9. „ 05 „ popoldne „ „

„ 2. „ 50 „ večer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. jutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „

„ 6. „ 30 „ večer „ „

(4—12)

Čvrst učenec

se vzprejme tako v specerijsko prodajalnico

Jer. Reitz-a

(50—8)

v Ljubljani, v Kravji dolini, kjer bi imel tudi hrano.

Jednonadstropna hiša

poleg nunskega samostana v škofji Leki, obstoječa iz
peterih sob in še skoro popolnoma nova, se vsled nastalih
službenih ozirav lastnika proda pod ugodnimi pogoji.
Hiša je posebno priprava za zasebnike in pensioniste. —
Več se izve pri lastniku N. Čadežu v škofji Leki
št. 104. (82—1)

Zidarski nadglednik (polir)

izurjen in vešč v gradnji visokih hiš, se stalno name-
šča z dnem 1. marčija. Zahteva se znanje nemščine
in kakega slovanskega jezika, taki, ki znajo hrvatski, imajo
prednost. — Ponudbe, v kojih je povedati, kje je dosedaj
služboval in koliko plače zahteva, naj se pošljejo pod
„Poller“ v Zagreb, poste restante. (76—2)

Mlin

na 5 tečajev, na kranjsko-hrvatski meji, na jako živahnem
mestu, blizu velike ceste ležeč in nahajajoč se v najbolj-
šem stanu, se z zemljiščem vred ali brez njega na pet
let v najem da, eventualno tudi proda. — Kje? pové
upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (62—3)

Pozor!

Zaradi prihajajoče sezone se bodo spodaj imenovani predmeti

po jako nizki ceni razprodajali

kakor:

trikot-jopice, šali, različne nogovice, rokavice,
robci in normalno perilo

dalje

črni lepi mufi od 70 kr. naprej

(55—3)

pri

Ignaciju Žargi

„Pri nizki ceni“. Ljubljana. „Pri nizki ceni“.

Št. 770.

Razglas.

(83—1)

Mestni magistrat Ljubljanski naznanja:

1. Imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1873, 1872 in
1871 rojenih domačih mladeničev bodo razgrnjeni v magistratnem ekspeditu

od 18. do vštetega 26. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda, in

a) ako bi kdo izpuščen ali napačno vpisan bil, to naznani;
b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za
priznanje v §§. 31—34 vojnega zakona navedenih ugodnosti ugovarja in
ugovore tudi dokaže.

2. Žrebanje onih novačenju podvrženih mladeničev, ki so bili rojeni
1873. leta, vršilo se bode dné 29. januarja t. l. ob 11. uri
dopoludne v magistratnem ekspeditu. Žrebanja udeležiti se, je
vsakteremu dovoljeno.

Mestni magistrat Ljubljanski

dné 10. januarja 1894.